

Нѣкои Славейкови любовни пѣсни по основната си идея напомнятъ „Ein Fichtenbaum“... („Въ раскошния букетъ“, „Зла ни стигна орисия“, „Вихъръ сви“); „Плакала е горчиво нощъта“ напомня „Sonnenuntergang“, а „И пакъ се върна дивний май“ — „Mag da draussen Schnee sich türmen“.

Интимното отнасяне на Хайне къмъ цвѣтята, на които повѣрва мжкитѣ си и често ги назовава сестрици на любимата, смѣлостъта, съ която ги одухотворява — всичко това срѣщаме и у Славейкова.

„Надъ вършини и долини“ показва, че голѣмиятъ нѣмски поетъ е влиялъ на нашия и съ начина на изобразяване природата. Стихотворението напомня „Es ragt ins Meer ein Runenstein“, преведено отъ Славейкова „Скала изстѣпва на брѣга“: въ I моментъ и Славейковъ като Хайне рисува природна картина, въ II моментъ — загатва за настроението си и най-после повтаря типичното въ картината, за да подчертае настроението си.

Хайне е билъ за нашия поетъ и образецъ за гениална стегнатостъ въ израза и майсторска обрисовка на образитѣ, чрезъ които често само загатва за своитѣ мисли и настроения. — Кжситѣ, стегнати и проникнати съ настроение пѣсни въ „Сънь за щастие“ показватъ, че тѣхниятъ авторъ е научилъ много отъ двамата си голѣми майстори — Гете и Хайне.

Последниятъ му действува и съ хумористичното си вдъхновение — собствено усилва, поощрява една естествена склонностъ, култивира единъ природенъ даръ у него.

Славейковъ, обаче, е можалъ да усвои само известни страни отъ поезията на Хайне. Повлиялъ се е несъзнателно само отъ онова,